

ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਗਾਂ

ਬੁੱਕਬਾਕਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਲਿੰਗਾ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਾੜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਾਂਵਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਗਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਸੀ। ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਇੱਕ ਮਾਂ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਦੌੜਦੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੇਰ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਭੁੱਖਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ 'ਤੇ ਪਈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਭੁੱਖੇ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਖਾ ਜਾਵਾਂਗਾ।" ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਮੇਰਾ ਭੁੱਖਾ ਵੱਡਾ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਆਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਪੇਟ ਭਰਨ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗੀ।"

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਆਖਰਕਾਰ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਗਊਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਰਤੀ। ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਬਾਕੀ ਗਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਆ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਉਸਨੂੰ ਖਾਵੇ। ਪਰ ਵਾਅਦਾ ਤਾਂ ਵਾਅਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਭਰੇ ਹੋਏ ਮਨ ਨਾਲ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵੱਢੇ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਗੇ। ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਆਪਣੇ ਵੱਢੇ ਵੱਲ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੀਂ।” ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਬੋਲ ਸਕੀ। ਉਹ ਫਿਰ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਪਹਾੜ ਵੱਲ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਈ।

ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋਇਆ! ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੱਥੋਂ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਰ ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਉਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਆ ਗਏ ਸਨ।

ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਾਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਓ। ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗਾ।” ਪੁੰਨਿਆਕੋਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸਤਿਆਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ।

THE END

© BookBox. All Rights Reserved.
www.bookbox.com

Click below to follow us:

YouTube

facebook

